

KAHRAMAN TERZİ

Güzel bir yaz sabahı bu küçük cesur terzicik kuşağının beline sarıp evini şöyle bir gözden geçirmiş. Dünyayı dolaşmaya çıkarken yanına almaya değer bir şey var mı diye bakıyormuş. Bula-bula bir parça peynir bulmuş. Hiç yoktan iyidir diyerek peyniri kuşağının içine koymuş. Tam kapıdan çıkarken yaşlı tavuğu çıkmış önüne. Terzi onu da yakalayıp peynirin yanına sokmuş. Sonra yola çıkmış. Epeyce yürüyüp dik bir tepeye tırmanmış. Zirvede bir devin oturduğunu görmüş. "İyi günler dostum!" diye seslenmiş. "Görüyorum ki rahatça oturmuş dünyaya tepeden bakıyorsun. Ben de dünyayı gezip şansımı denemek istiyorum. Benimle gelmeye ne dersin?" Dev terziyi süzerek, "Sen zavallı, içi kof bir palavracısın," demiş. Terzi, "Olabilir," diye karşılık vermiş. "Ama hangimizin daha iyi olduğu hiç belli olmaz!" Dev bu küçük adamın cesaretinden etkilenmiş ve onu biraz daha adam yerine koyarak, kimin efendi olduğunu kısa sürede anlayacaklarını söylemiş. Eline büyük bir taş alıp suyunu çıkarana kadar sıkmış. Sonra terziye dönüp, "Güçlü bir adam olduğunu göstermek istiyorsan, sen de yap bakalım!" demiş. Terzi, "Hepsi bu mu?" diye sormuş. "Şimdi ben de yaparım!" Sonra elini kuşağına atmış, peyniri alıp iyice sıkmış. Taze bir peynir olduğu için biraz sonra parmaklarının arasında peynirin suyu akmış. Terzi deve sormuş: "Ne diyorsun, Sayın Bay Dev? Senden iyi değil miyim?" Terzinin sığıdığı şeyin peynir olduğunu anlamayan dev, gözlerine inanamamış; söyleyecek söz bulamamış. Hemen yerden bir taş almış, o kadar yükseğe fırlatmış ki taş neredeyse gözden kayboluyormuş. "Haydi bakalım küçük cüce, bunu yap şimdi, yapabilirsen!" diye meydan okumuş. Terzi, "Çok iyi!" demiş. "Atışın fena değildi, ama taş sonunda yere düştü. Şimdi ben bir şey fırlatayım da gör! Öyle yükseğe gidecek ki hiç yere düşmeyecek." Dev, "Bunu yapamazsın," demiş. Bunun üzerine terzi, beline soktuğu tavuğu çıkarıp havaya fırlatmış. Serbest kaldığına çok seven tavuk uçup gözden kaybolmuş. Terzi deve dönmüş.

"Haydi bakalım dostum," demiş. "Buna ne diyeceksin?" Dev, "Akıllı ve hünerlisin," demiş, "ancak bir de nasıl çalıştığını görelim."

Terziyi önüne katıp ormana götürmüş. Yerde yatan büyük bir meşe ağacını göstererek, "Haydi, birlikte bunu ormandan çıkaralım," demiş. Terzi, "Tamam," diye karşılık vermiş. "Şimdi sen kalın tarafından tut, ben de çok daha ağır olan tepesini ve dallarını taşıyayım." Dev ağacın gövdesini yüklenip omzuna vurmuş. Bizim hilekâr küçük soytarı ağacın dalları üzerine kurulmuş ve deve ağaçla birlikte kendisini de taşıtmış. Yol boyunca, ağacı taşımak hoş bir spormuş gibi, neşeye ıslık çalıp şarkılar söylemiş. Dev uzunca bir süre taşıdıktan sonra yorulmuş ve "Ağacı indirmem gerek," demiş. Bunu duyan terzi hemen aşağı atlamış, "Senin gibi koca bir adamın bu kadarcık bir ağacı taşıyamaması ne ayıp!" diyerek taşıyormuş gibi ağacın ucundan tutmuş. Uzun bir kiraz ağacına gelene kadar yürümeye devam etmişler. Dev, kiraz ağacını tepesinden tutup en olgun meyveleri koparabilmek için aşağı eğmiş. İsteddiği kadar kiraz yedikten sonra, arkadaşı da yesin diye, dalları onun eline vermiş. Ancak küçük adamın gücü dalları aşağıda tutmaya yetmediği için kendisi dallarla birlikte yukarı fırlayıp havada sallanmaya başlamış. Dev, "Hey! Ne oluyor? Dalları tutamadın mı?" diye seslenmiş. Terzi, "Yok canım," demiş. "Tutmasına tutardım da şurada bizim olduğumuz yere doğru nişan alan bir avcı var. Onun önünden çekilmek için ağacın üstüne sıçradım. Sen de aynı şeyi yap." Dev, terzinin dediğini yapmak istemiş ama ağaç çok yüksek olduğu için ancak dallarına tutunabilmiş. Terzi bu duruma kahkahalarla gülmüş. Bütün bunlardan sonra dev, "Anlaşıldı, sen iyi bir adamsın," demiş. "Haydi gel, bu akşamı dağlardaki evimde benimle ve bir dostumla birlikte geçir."

Yapacak başka işi olmadığı için terzi bu teklifi kabul etmiş. Birlikte devin evine gitmişler. Dev, terziye güzel bir yemek hazırlamış, sonra da yatacak bir yatak göstermiş ama terzi kendisine gösterilen yerde yatmayacak kadar kurnazmış. Deve fark ettirmeden yataktan kalkıp odanın bir köşesine gitmiş ve orada uyumuş. Gece yarısı olunca dev usulca yatağa yaklaşıp elindeki demir sopayı konuğunun yattığını sandığı yatağa indirmiş. Sonra da kendi kendine, "Bu çekirgenin işi bitti. Artık bana hiçbir numara yapamayacak!" diye söylenmiş. Sabah olduğunda dev arkadaşıyla birlikte ormana gitmiş. Öldüğünü sandığı terziyi de tamamen unutmuş. İki dev ormanda çalışırken, birden küçük adamın neşeyle ıslık çalarak ağır ağır yaklaştığını görünce, onu hayalet sanmışlar. Korkudan ödleri kopmuş, kaçıp gitmişler.

Yoluna devam eden terzicik sonunda kralın sarayına gelmiş. Bağırarak kendisini övmeye, hünerlerini saymaya başlamış. Bir yandan övünüyor, diğer yandan da buraya krala hizmet etmek için geldiğini söylüyormuş. Onun sözlerini dinleyenler, terziye, krallığın uzak bir bölgesinde yaşayan iki devin herkese korku saldığını, insanları soyup mallarını yağmaladığını, her yeri yakıp yıktığını anlatmışlar. Eğer övündüğü gibi müthiş bir adamsa, yanına yüz asker alıp devlerle savaşmaya gitmesini; onları yenebilirse krallığın yarısına sahip olabileceğini söylemişler. Terzi, "Büyük bir keyifle yaparım," demiş. "Ancak o dediğiniz yüz askere gerek yok, onlar olmadan da devlerin hakkından gelebilirim." Yine de askerler terziyle gelmişler. Ormanın kıyısına geldikleri zaman, terzi, "Beni burada bekleyin arkadaşlar!" demiş. "Kısa zamanda devlerin işini bitireceğim." Sonra keskin gözleriyle çevresini kollayarak ormana girmiş. Biraz sonra iki devin bir ağacın altında uyduklarını görmüş. Öyle bir horluyorlarmış ki ağacın dalları ıslık çalıyormuş. Terzi, "Hiç yorulmadan kazanacağım bu oyunu!" diyerek ceplerine taş doldurup devlerin altında yattığı ağaca tırmanmış.

Devlerin kendisine ulaşamayacağı kadar yükseğe tırmanıp güvenli bir noktaya gelince, cebindeki taşları en yakındaki deve fırlatmaya başlamış. Sonunda dev uyanmış ve büyük bir hiddetle arkadaşını sarsarak, "Bana niye vurdun?" diye kükremiş. Diğer dev, "Saçmalama!" demiş. "Rüya görüyorsun herhalde. Ben sana vurmadım." Uzanıp uyumaya devam etmişler. Terzi bu kez ikinci devi taşlamaya başlamış. Dev yerinden sıçrayıp haykırmış, "Ne yapıyorsun? Niye vuruyorsun bana?" Öteki dev, "Vurmadım," diye karşılık vermiş, ama arkadaşını inanmamış. Dövüşmeye başlamışlar. Yorulana kadar dövüşmüşler, sonra yeniden uykuya dalmışlar. Ancak terzi aynı oyunu tekrarlamış ve kuşağındaki en büyük taşı ilk taşıdığı devin burnuna atmış. Dev delirmiş gibi, "Artık fazla oldun! Buna katlanamam!" diye bağırarak öteki deve müthiş bir yumruk atmış. İkinci dev de yediği yumruktan hiç hoşlanmamış kuşkusuz. Karşılık olarak yumruğunu arkadaşının kulağına indirmiş. Derken dövüş kanlı bir savaşa dönüşmüş. Devler ağaçları kökünden söküp birbirlerine vurmuşlar; kayaları, taşları birbirlerinin başına atmışlar. Uzun bir savaştan sonra ikisi de ölmüş. Terzi, "İyi ki benim üstümde oturduğum ağaca dokunmadılar, yoksa iyi bir atlayış yapmak zorunda kalacaktım." diyerek ağaçtan aşağı inmiş. Eline kılıcını alıp devlerin göğüslerinde birkaç yara açmış. Sonra ormanın kıyısındaki askerlerin yanına gitmiş, "Devler ormanda yatıyor. İkisini de öldürdüm," demiş. "Pek kolay bir iş değildi, çevredeki ağaçları bile söktüler." Askerler, "Yaralandın mı?" diye sormuşlar. Terzi, "Aslında yaralanabilirdim, ama saçımın teline bile dokunamadılar," diye karşılık vermiş. Terzinin sözlerine pek inanmayan askerler, gidip de devleri sökülmüş ağaçların arasında kanlar içinde yatar görünce şaşakalmışlar.

Düşmanlarından kurtulan kral, topraklarının yarısını terziye verme fikrinden pek hoşlanmamış. Terziye, "Daha işin bitmedi," demiş. "Kraliyet zindanında bir ayı var. Geceyi onunla geçirmen gerekiyor. Sabah kalktığımda ölmemiş olursan, ödülünü alırsın." Böylece terziden kurtulacağını düşünüyormuş. Çünkü ayı, pençelerinin uzanacağı kadar yanına yaklaşanı asla canlı bırakmıyormuş. Terzi bu teklifi, "Pekâlâ, memnuniyetle," diyerek kabul et-

Akşam olunca terzi zindana kapatılarak, kendisini gördüğü anda pençesiyle okşamaya kalkan ayıyla baş başa bırakılmış. Ayıya, "Yavaş, yavaş!" demiş. "Senin benden hoşlanmanı sağlayacağım." Sonra büyük bir rahatlıkla, korkacak hiçbir şey yokmuşcasına, cebinden birkaç ceviz çıkarıp kırmış ve yemeye başlamış. Bunu gören ayı cevizlere büyük bir ilgi göstermiş. Terzi cebini yoklamış, ona da bir avuç ceviz vermiş. Aslında bunlar ceviz değil, ceviz gibi yuvarlak çakıl taşlarıymış. Ayı taşları ağzına atmış, ama ne kadar uğraştıysa kıramamış pek doğal olarak. İçinden, "Ne beceriksizim, bir cevizi bile kıramadım," diye düşünmüş. Sonra terziye dönmüş, "Arkadaş, lütfen şu cevizleri kırar mısın?" demiş. Terzi, "Koskoca ayısın, güçlü kuvvetli bir çenen var, nasıl oluyor da cevizleri kıramıyorsun?" diye karşılık vermiş. "Benimle dost olursan cevizlerini kırarım," diye eklemiş. Çakıl taşlarını almış, fark ettirmeden cevizlerle değiştirmiş, sonra da çatır çatır kırmış. Ayı, "Nasıl yaptığını anladım, artık ben de yapabilirim," diyerek cevizleri geri istemiş. Terzi ceviz yerine çakılları vermiş ayıya. Ayı yere uzanmış, bütün gücüyle taşları ısırıp bütün dişlerini kırana kadar uğraşmış. Sonunda yorgunluktan yığılıp kalmış.

Ancak terzi bunun pek uzun sürmeyeceğini, ayının olanları anlayacağını düşünmüş. Ceketinin cebinden bir keman çıkarıp çalmaya başlamış. Müziği duyan ayı da elinde olmadan zıplayıp hoplayarak dans etmeye koyulmuş. Bir süre oynadıktan sonra, "Harika!" demiş. "Söylesene bana dostum, bu kemanı çalmak çok mu zor?" "Hiç zor değil," diye karşılık vermiş terzi. "Bak, sol elimi şuraya koyuyorum, sağ elime yayı alıyorum, tellere sürmeye başlıyorum; bu neşeli sesler çıkıyor. Hooop, lay, lay, lay,!" Ayı, "Bana keman çalmayı öğretir misin?" diye sormuş. "Keman çalmayı öğrenirsem, dans etmek istediğim zaman hiç müzik sıkıntısı çekmem." Terzi, "Sana keman çalmayı memnuniyetle öğretirim," demiş. "Yalnız gel de şu pençelerine bir bakayım. Tırnakların çok uzun, önce onları biraz kesmem gerekecek."

Ayı pençelerini uzatınca, terzi onları yere çakmış, sonra, "Biraz bekle, makasımı alıp geleyim," demiş. Ayıyı orada homurdanırken bırakmış; köşedeki saman yığınının üzerine uzanıp bir güzel uyku çekmiş. Sabahleyin kral gelince, terziyi keyifle kahvaltı ederken bulmuş. Bu durumda artık sözünden dönmemiş ve ülkesinin yarısını terziye vermiş. Böylece küçük terzi büyük bir adam olmuş.